

DR. ROBERT GOLOB
predsednik Vlade
Republike Slovenije

ANDREJA KATIČ
ministrica za pravosodje

MAG. FRANČ PROPS
minister za javno upravo

KLEMEN BOŠTJANČIČ
minister za finance

Številka: Dts 190/2019-104

Datum: 1. 7. 2024

**STALIŠČE DRŽAVNOTOŽILSKEGA SVETA GLEDE UPORABE ODLOČBE USTAVNEGA SODIŠČA
RS, št. U-I-8/24-23 z dne 30. 5. 2024, ZA DRŽAVNE TOŽILCE**

Spoštovani!

Na sestanku 26. 6. 2024, ki je potekal v prostorih Ministrstva za pravosodje, je bilo z vladne strani zavzeto stališče, da dopolnilna odločba, ki določa način izvršitve odločbe Ustavnega sodišča RS, št. U-I-772/21-37 z dne 1. 6. 2023, ni uporabljiva za državne tožilce.

Navedeno stališče odločno zavračamo, ker je napačno. Hkrati pa v skladu s funkcijo, ki jo ima Državnotožilski svet, to je varovanje samostojnosti državnih tožilcev, podajamo lastne argumente.

Skladno z določbo prvega odstavka 49. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS št. 58/2011 s spremembami; v nadaljevanju: ZDT-1) se plača državnega tožilca določi po enakih osnovah in na enak način kakor plača sodnika ustreznega naziva oziroma položaja.

Na podlagi določbe prvega odstavka 55. člena ZDT-1 ima državni tožilec poleg pravice do plače tudi pravico do prejemkov, dodatkov, plačil, nadomestil in povračil v enakih primerih ter v

enaki višini, kakor sodnik ustreznega naziva oziroma položaja.¹ To rešitev, po kateri ureditev plače, prejemkov in povračil državnega tožilca sledi plači, prejemkom in povračilom sodnika enakega naziva oziroma položaja, je sprejel že Zakon o državnem tožilstvu (Uradni list RS št. 63/1994; v nadaljevanju: ZDT)² in temu zakonodaja in praksa sledita že tri desetletja; zato lahko govorimo o strukturnem načelu slovenskega pravosodja.

Iz drugega odstavka 6. člena ZDT-1 izhaja, da plače državnih tožilcev določa zakon, to je Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS št. 108/09-UPB13 s spremembami; v nadaljevanju: ZSPJS).³

Odločba Ustavnega sodišča RS, št. U-I-8/24-23 z dne 30. 5. 2024, ima moč zakona in kot taka spreminja ZSPJS v delu, ki se nanaša na ureditev višine plač sodnikov. Navedena odločba se neposredno nanaša le na sodnike, vendar pa ima, ob upoštevanju prvega odstavka 49. člena ZDT-1, neposreden vpliv tudi na plače državnih tožilcev. Drugačna razlaga bi pomenila nespoštovanje določbe prvega odstavka 49. člena ZDT-1, saj plače državnih tožilcev v nasprotju z izrecno in jasno zakonsko določbo ne bi bile določene na enak način kakor plače sodnikov ustreznih nazivov oziroma položajev.

Po temeljnih določbah ZDT-1 je državni tožilec glede pravic in dolžnosti, ki izhajajo iz njegovega službenega razmerja z RS, izenačen s sodnikom (drugi odstavek 2. člena ZDT-1) in se zanj glede pravic in dolžnosti v zvezi z državnotožilsko službo smiselno uporabljajo določbe zakona, ki velja za sodnike (drugi odstavek 4. člena ZDT-1).⁴ Tudi po določbi drugega odstavka 55. člena ZDT-1 se za odločanje o pravicah iz prvega odstavka navedenega člena smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodniško službo.⁵

Ustavno varstvo (materialne) neodvisnosti je zagotovljeno tudi državnim tožilcem, kajti brez neodvisnega državnega tožilca ni neodvisnega sodnika. Neodvisnost državnega tožilca je pogoj in temelj sodniške neodvisnosti.

Glede na navedeno Državnotožilski svet poudarja, da stališče Vlade RS glede neuporabljivosti dopolnilne odločbe Ustavnega sodišča RS, št. U-I-8/24-23 z dne 30. 5. 2024, za državne tožilce pomeni hud odstop od dosedanje prakse urejanja plač in položaja državnih tožilcev, kar bo izjemno neugodno vplivalo ne samo na klimo v državnotožilski organizaciji, temveč tudi na kadrovske osip in kvaliteto kadrov ter posledično na dobre rezultate dela državnotožilske organizacije.

---

¹ Po stališču dr. Katje Šugman Stubbs, sodnice Ustavnega sodišča RS, gre za varovalo, po katerem so plače državnih tožilcev vezane na plače sodnikov enakega naziva oziroma položaja.

² Primerjaj prvi odstavek 49. člena ZDT-1 z 28. členom ZDT ter prvi odstavek 55. člena ZDT-1 s 30. členom ZDT.

³ Iz obrazložitve predlagatelja ZDT-1 izhaja: *»Kljub temu, da v tem primeru ni dvoma, da (sedaj) to materijo ureja Zakon o sistemu plač v javnem sektorju, tega predlagatelj izrecno ne zapiše v besedilo obravnavnega člena, saj ni razloga, da bi predlog zakona posebej določal, kateri zakon to (v tem trenutku) ureja, temveč je bistveno dejstvo, da to ureja zakon (in ne morebitni podzakonski akt).«*

⁴ Kot to izhaja iz obrazložitve predlagatelja ZDT-1 *»Gre za določbo, s katere zapisom se izpopolni morebitna pravna praznina, ki bi lahko nastala z obravnavo vprašanj, povezanih z državnotožilsko službo.«*

⁵ Kot to izhaja iz obrazložitve predlagatelja ZDT-1 *je »... zaradi vnaprejšnje izključitve možnosti nezadostnega predpisa določeno, da se za odločanje o pravicah iz prejšnjega odstavka smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodniško službo, če s tem zakonom ni določeno drugače.«*

Na koncu moramo tudi opozoriti, da navedeno stališče Vlade RS ustvarja neenakost med dvema ustavnima organoma v pravosodju.

S spoštovanjem

mag. Harij Furlan
predsednik Državnotožilskega sveta